

rosainkból bizonyára több került volna vissza, ha az ott élők megfelelő időben teljes magyarságukat kifejező magyaros nevet vettek volna fel. A névmagyarosítás jelentőségét akkor értjük meg igazán, ha meggondoljuk, mit jelentenek nekünk e nevek: Petőfi Sándor, Vas Gereben, Herczeg Ferenc, stb. Ha igaz, hogy nyelvében él a nemzet, mégannyira igaz, hogy *nevében él a nemzet!* A hosszú gyaroktól ma valószínűleg korszerű követelményként gyaroktól ma valószínűleg korszerű követelményként ma Széchenyi is magyaros nevet kívánna. A külföldieket igen sokszor zavarba hozza idegennevű honfitársunk azzal, hogy ő magyar, pedig neve után senki sem vélte annak. A névmagyarosításnak, mint nemzetnevelői tevékenységnek, legalkalmasabb helye az iskola, amint ezt Budapest megmagyarosodásának története szemlélteti.

Az iskola természetesen e tekintetben csak akkor teljesítheti nemzetnevelő feladatát, ha azok, akik felhívják a tanulók figyelmét a magyaros név kimutathatóan hazafias voltára, elsősorban *maguk* is magyaros nevet viselnek. Unalomig ismerős füleinknek a példa fontossága. Hiába viharozzuk át tanulóink lelkét hazafias szólamokkal, buzdításokkal, ha ők a hátunk mögött megállapítják, hogy mi lángoló magyarságunk ellenére még csak magyaros nevet sem viselünk!

Az összefoglalásban megállapítja cikkíró, hogy a fokozottabb nemzeti nevelés sohasem volt időszerűbb, mint ma. Ebben a munkában a nevelői hatások legértékesebbjének a *példát* kell tartanunk, mert való igaz az, hogy hosszú az út a szabályokon keresztül, rövid és hatásos a példán át. Kívánja, hogy a Vitézi Rend mintájára a közpályára lépők a jövőben csak magyaros névvel alkalmazzassanak. Magyarra nevelni csak az tud, aki *mindenben* magyar!

Ujra miénk

*Felvidéki falucskában
áll az anyám szülőháza,
nagyzüleim is ott várnak, —
várnak a feltámadásra.
Csendes álmuk megzavarta
husz esztendő rabigája:
magyar szívüknek a sirban
sem lehetett nyugovása.*

*De most végre újra miénk
Felvidékünknek egy része:
egymillió magyar testvér
borul anyja kebelére.
Hepehupás temetőikben
is megbékélnek a hollak,
hiszen magyar, újra magyar
föld az, mely alatt nyugosznak!*

Gulyás Ilonka.